

ΑΡΘΡΟ

Του
ΜΑΝΩΛΗ ΤΡΑΦΑΚΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΟΛΟΓΟΥ, ΥΠΟΨΗΦΙΟΥ ΔΙΔΑΚΤΟΡΟΣ,
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ ΤΗΣ
ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΠΡΩΗΝ ΔΗΜΑΡΧΟΥ ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ

Η υπερφορολόγηση πνίγει τους πολίτες και εμποδίζει την ανάπτυξη

Ηετήσια έρευνα του Κέντρου Φιλελεύθερων Μελετών για την Ημέρα Φορολογικής Ελευθερίας επιβεβαιώνει τη λαϊκή ρήση κάθε πέρυσι και καλύτερα. Σύμφωνα με αυτήν ο μέσος Έλληνας θα δουλεύει μέχρι τις 18 Ιουλίου για το κράτος. Με λίγα λόγια θα δουλεύει 198 από τις 365 ημέρες του χρόνου, για να πληρώσει φόρους και εισφορές. Ο Έλληνας φορολογούμενος θα εργαστεί φέτος 12 ημέρες παραπάνω για να εξυπηρετηθούν οι κρατικές δαπάνες, ακόμα και αν επιτευχθεί η αισιόδοξη πρόβλεψη του Προϋπολογισμού για ανάπτυξη 2,5% το 2018. Φέτος προβλέπεται επιπλέον αύξηση των έμμεσων φόρων κατά 3,4%, των άμεσων φόρων κατά 1,6% και των καθαρών κοινωνικών εισφορών κατά 4,9%. Τη χρονιά που διανύουμε θα δουλέψουμε 50 ημέρες για άμεσους φόρους, 67 για έμμεσους και 81 για κοινωνικές εισφορές.

Η ΗΜΕΡΑ Φορολογικής Ελευθερίας συνεχίζει να φτάνει κάθε χρόνο και αργότερα, απορροφώντας όλο και μεγαλύτερο μέρος των εισοδημάτων που παράγουν οι Έλληνες και οι Ελληνίδες, μειώνοντας την οικονομική τους ελευθερία και το δικαίωμά τους στην ουσία να καθορίζουν οι ίδιοι τη ζωή τους. Το 2014 η αντίστοιχη ημέρα ήταν η 22η Ιουνίου. Η κυβέρνηση αφαιρεί από τους Έλληνες δουλειά και μόχθο ενός ολόκληρου μήνα.

ΕΝΑΣ ΑΣΦΥΚΤΙΚΟΣ κλοιός κράτους και υπερφορολόγησης πνίγει ό,τι παραγωγικό έχει απομείνει σε αυτή τη χώρα. Με την πρόσφατη συμφωνία του Eurogroup για το χρέος, η κυβέρνηση δεσμεύει τη χώρα σε πρωτογενή πλεονάσματα 3,5% έως το 2022 και 2,2% κατά μέσο όρο μέχρι το 2060. Δεν ξέρω αν έχει γίνει πλήρως κατανοητό από την κοινή γνώμη, αλλά υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα για δεκαετίες δεν έχουν επιτευχθεί από καμία χώρα ακόμα και από τις ευρωπαϊκές χώρες του πλούσιου Βορρά.

ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ αυτή είμαστε καταδικασ-

μένοι να σπκύνουμε το βάρος μιας υφιστάμενης πολιτικής τεράστιων πλεονασμάτων για δεκαετίες, απορροφώντας ρευστότητα από την πραγματική οικονομία προς επίτευξη ανέφικτων δημοσιονομικών στόχων σε περιβάλλον αναμικτής ανάπτυξης που συνεπάγεται η κυβερνητική τακτική του κρατισμού. Είναι σαφές ότι η συμφωνία δεν είναι βιώσιμη σε βάθος χρόνου, καθώς εξυπηρετεί καθαρά μία λογιστική ανάγκη να βγαίνουν οι αριθμοί. Ετσι όλοι είναι ευχαριστημένοι: η κυβέρνηση ότι κάτι πέτυχε (περίοδο χάριτος) και οι Ευρωπαϊκοί εταίροι που «κλότισαν το τενεκεδάκι λίγο παραπέρα». Το πρόβλημα όμως είναι εδώ και παραμένει ως ωρολογιακή βόμβα.

Με τους φόρους να αυξάνονται, τους Έλληνες να δουλεύουν όλο και περισσότερο για το κράτος και λιγότερο για τον εαυτό τους, με το ιδιωτικό χρέος σε τράπεζες, ασφαλιστικά ταμεία και κράτος να ξεπερνά τα 250 δις. ευρώ (140% του ΑΕΠ), είναι θέμα χρόνου να κτηήσουμε σε τόχο. Η χώρα χρειάζεται ένα αναπτυξιακό σοκ, μία αλλαγή παραδείγματος που δεν μπορεί να υπηρετηθεί από τη σημερινή κυβέρνηση.

ΕΧΟΥΜΕ μπροστά μας την επιλογή της μείωσης του κράτους και των δαπανών του, της μείωσης της φορολογίας, του ανοίγματος στην επιχειρηματικότητα και στις επενδύσεις, των μεταρρυθμίσεων και των διορθωτικών αλλαγών για να μπει η χώρα στον παγκόσμιο επενδυτικό χάρτη. Η Νέα Δημοκρατία έχει αναπτύξει τις προτάσεις της σε όλο το φάσμα της οικονομίας, στην προοπτική να αυξήσουμε τον εθνικό μας πλούτο και τους βαθμούς της οικονομικής ελευθερίας. Αξιοποιώντας τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα που δεν είναι άλλα από το ανθρώπινο δυναμικό, τη γεωστρατηγική θέση της χώρας, αλλά και τομείς της παραγωγής που μπορούν να αποτελέσουν την ατμομηχανή για βιώσιμη ανάπτυξη. Όλα τα παραπάνω απαιτούν αλλαγή πολιτικής. Η σημερινή κυβέρνηση πνίγει τη χώρα και τις προοπτικές της. Ο χρόνος δεν είναι σύμμαχός μας.

